

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: R. M.

Právně zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská
1568/1, 100 00 Praha

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, IČ 00007064, odbor azylové a migrační
politiky
pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě ze dne 7. 2. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2025, č. j. OAM-1644/ZA-
ZA11-ZA01-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 1. 2025, č. j. OAM-1644/ZA-ZA11-ZA01-2024 byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako nedůvodná. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že v průběhu správního řízení bylo z výpovědí žalobce objasněno, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany

žalobce jsou výlučně ekonomické důvody. Po seznámení se s podklady rozhodnutí uvedl právní zástupce žalobce, že v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není tam s ohledem na poslední politický vývoj bezpečno pro civilní obyvatelstvo, Moldavská republika je v ohrožení i v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu, problematická je situace v Podněstří, a tato špatná situace je i nadále překážkou, jež žalobci brání v návratu do vlasti, kde by mohl být ohrožen na životě a hrozilo by mu nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestání, přičemž není ani zřejmé, jak se bude celková situace v Moldavsku vyvíjet.

2. S ohledem na charakter důvodů podání žádosti o mezinárodní ochranu sdělené žalobcem dospěl žalovaný k závěru, že tyto nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu, tj. pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žalobce v průběhu řízení neuvedl ani žádnou skutečnost, již by bylo možno podřadit vážné újmě ve smyslu zákona o azylu, neboť mu nebyl ve vlasti uložen trest smrti ani mu jeho vykonání nehrozí, stejně tak mu nehrozí nebezpečí mučení či nelidského či ponižujícího zacházení či trestání, ani vážná újma z důvodu svévolného násilí, jež by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu. Tyto skutečnosti vyplývají ze shromážděných informací, stejně tak jako skutečnost, že v Moldavsku existují různé pracovní agentury zprostředkovávající nábor vhodných kandidátů pro různé obory, zároveň je státem poskytována podpora při hledání pracovních příležitostí. V souvislosti s tvrzeními právního zástupce žalobce žalovaný zdůraznil, že sám žalobce v průběhu správního řízení výslovně potvrdil, že se ve své domovské zemi během svého života nepotýkal s žádnými azylově relevantními potížemi a po návratu do vlasti mu tak objektivně nic nebrání v tom, aby se v případě jakéhokoliv nezákonného jednání vůči němu obrátil na příslušné bezpečnostní orgány. V souvislosti s právním zástupcem žalobce zmíněnou situaci v Podněstří žalovaný uvedl, že žalobce z tohoto regionu ani jeho těsné blízkosti nepochází, žil v obci vzdálené 30 km vzdušnou čarou od nejbližší podněsterské hranice. Ze shromážděných podkladů rozhodnutí nevyplývá, že by se moldavští občané po návratu do vlasti potýkali s diskriminačním chováním ze strany moldavských úřadů. S ohledem na uvedené byla žádost žalobce dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná a důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14 b proto nebyly posuzovány.

II.

Žaloba

3. Žalobce poukázal na současnou katastrofální ekonomickou a bezpečnostní situaci v Moldavsku, jež je bezprostředně ohroženo v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu, poukázal na problematickou situaci v Podněstří. Žalobce uvedl, že žalovaný nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, neboť žalobcem prezentované důvody podané žádosti odůvodňují udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Namítal, že žalovaný ve správním řízení porušil § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, dále porušil § 50 odst. 2 správního řádu, neboť si neopatrčil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, přičemž s ohledem na tvrzení žalobce

a zjištěné skutečnosti v kombinaci s obstaranými podklady bylo v rozporu se zákonem rozhodnuto o tom, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná. Žalobce je přesvědčen, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují tvrzení žalobce uvedená v podané žádosti, pak by musel rozhrnout o udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně o udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť žalobcem prezentované skutečnosti důvodně svědčí o tom, že v případě návratu do vlasti bude reálně ohrožen na svém životě, neboť lze mít za prokázané, že v Moldávské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, pro civilní obyvatelstvo není bezpečno, země je v ohrožení v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu a s ohledem na poslední politický vývoj se žalobce reálně obává o svůj život.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Ve vyjádření k žalobě dne 24. 2. 2025 žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Uvedl, že při rozhodování vzal v úvahu žalobcem tvrzené skutečnosti, shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má zato, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem případu a je patřičným způsobem odůvodněno. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žalobce jsou pouze ekonomické důvody, žalobce chce v ČR pracovat a legalizovat si pobyt, přičemž v průběhu správního řízení netvrdil a ani správní orgán nezjistil žádné skutečnosti svědčící o tom, že by žalobce byl ve své vlasti vystaven jednání vykazujícím znaky pronásledování nebo hrozící vážné újmy, ve své vlasti neměl, vyjma ekonomických, žádné potíže. Výslovně uvedl, že jeho žádost slouží k tomu, aby zde mohl legálně pobývat a pracovat. Legalizace pobytu však nemůže být důvodem k udělení mezinárodní ochrany.
5. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné a vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Soud věc rozhodl při ústním jednání s ohledem na stanovisko žalobce.
7. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 správního řádu.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je nedůvodná.
9. Ze správního spisu zjistil soud mimo jiné následující. Dne 6. 12. 2024 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR a dne 11. 12. 2024 s ním byl proveden pohovor k podané žádosti. Žalobce uvedl, že jeho náboženským přesvědčením je křesťanství, nemá žádné politické přesvědčení, o politiku se nezajímá, je svobodný, bezdětný. V místě jeho

posledního bydliště v Moldavsku nyní bydlí jeho bratr. Do ČR jezdí pravidelně již od roku 2002, naposledy byl ve vlasti minulý rok na Vánoce, vrátil se cca v polovině ledna 2024. Jedná se o jeho první žádost o mezinárodní ochranu. Nemá žádné vážné zdravotní problémy, neužívá žádné léky, nebyl v minulosti trestně stíhán ani odsouzen za spáchání trestného činu. Důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu je, že v Moldavsku to je špatné, je tam špatně placená práce, v ČR se mu líbí. Svoji vlast opustil v roce 2002 kvůli práci, neboť, jak opakovaně uvedl, byla špatně placená a výplata nestačila. Ve své domovské zemi neměl nikdy jiné potíže než ekonomické. V případě, kdyby se teď vrátil domů by byla jeho situace dobrá, má našetřeno. Od mezinárodní ochrany si slibuje, že by zde mohl normálně pracovat, mít v pořádku papíry, legálně zde pobývat. Při vyřizování poměrně nového cestovního dokladu se nepotýkal s žádnými potížemi, neměl problémy s moldavskou policií či státními orgány, neměl žádné potíže kvůli své rase, národnosti, sexuální orientaci, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. V závěru pohovoru uvedl, že nemá, co by ke své žádosti dodal, po seznámení se s přepisem pohovoru neměl k jeho obsahu žádné výhrady.

10. Podkladem pro rozhodnutí byly následující: Informace MV ČR OAMP – Moldavsko – Základní přehled o zemi, stav k 18. 11. 2024, z níž vyplývá, že od svého vzniku v srpnu 1991 čelí problémům se separatistickým Podněstřím, je parlamentní demokracií, v níž probíhají svobodné pluralitní volby. Moldavsko přistoupilo k Úmluvě proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání včetně přijetí vnitrostrožatní úpravy, dále komplexní strategii pro zajištění nezávislosti a integrity justičního sektoru a odpovídající akční plán a ústavní a právní rámec soudnictví je tak do značné míry v souladu s evropskými standardy, přijalo novou strategii pro lidská práva a demokracii, jeho zákony neumožňují uložit trest smrti za žádný trestný čin. Země se neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu, ani zde neprobíhal žádný vnitřní ozbrojený konflikt, a i přes obavy z rozšíření ruské agrese z Ukrajiny do Moldavska a zátěž spojenou s uprchlickou vlnou zůstávala k datu vzniku uvedené informace situace stabilní. Mimo kontrolu ústřední vlády zůstává mezinárodně neuznaná Podněsterská moldavská republika, tzv. Podněstří, v němž působí kontingent asi 1 500 ruských vojáků, o jejichž stažení Moldavsko od roku 1994 opakovaně usiluje. Dalším podkladem byla Informace – Moldavsko – Mezinárodní organizace pro migraci, Přehled údajů o zemi za rok 2023 Moldavsko ze dne 31.10.2024, z níž mj. vyplývá všeobecná dostupnost základních zdravotnických, jež je dostupná všem obyvatelům bez ohledu na to, zda jsou pojištěni, ambulantní specializovaná a hospitalizační péče je bezplatná, je-li poskytnuta na doporučení praktického lékaře, osoby s přiznaným statusem zdravotního postižení, děti či lidé v důchodovém věku mohou mít zdravotní pojištění zdarma. Po návratu do Moldavska mohou navrátilci bez ohledu na jejich etnickou příslušnost, náboženství, věk či společenské postavení využívat psychologické, lékařské a sociální služby, služby právní pomoci a profesního poradenství, včetně pomoci s ubytováním. po celé zemi existují různé pracovní agentury zprostředkovávající nábor vhodných kandidátů pro různé osoby, přičemž navrátilce může rovněž využít pomoc Informačního centra pro zaměstnání. Z Informace Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 16. 11. 2023 vyplývá, že po návratu do země není vyžadována registrace u žádné instituce, nebyly zaznamenány překážky u navrátilců při přístupu k úřadům, zdravotnictví nebo školství apod. V roce 2023 byl představen státní program pro podporu občanů vracejících se do země,

jenž předpokládá zjednodušení jejich reintegrace, včetně přístupu na trh práce, ke zdravotní péči vzdělávání nebo sociální péči.

11. V reakci na Vyrozměnění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce prostřednictvím svého právního zástupce uvedl skutečnosti konkrétně uvedené v bodě 1. tohoto rozhodnutí týkající se špatné situace v Moldavsku s tím, že tato byla důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
12. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.“*
13. Podle § 16 odst. 4 zákona o azylu *„Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
14. Nejříve považuje soud za nezbytné vypořádat se s námitkou žalobce, již vytýká žalovanému nezjištění stavu věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu nezbytném ke konkrétním okolnostem případu v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou s ohledem na to, že žalobce byl v rámci správního řízení poučen způsobem, jenž shrnuje veškerá práva a povinnosti žalobce napříč celým azylovým řízením, a to včetně případných soudních řízení v rámci správního soudnictví, byl poučen o tom, že mu bude poskytnuta příležitost sdělit důvody jeho žádosti. Při pohovoru k žádosti byl žalobce opět poučen o tom, že pohovor je veden za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, že je povinen uvádět pravdivé a úplné informace. V rámci poskytnutí údajů k žádosti uvedl žalobce jako důvody své žádosti výlučně důvody ekonomické vztahující se k nízkým mzdám v Moldavsku a snahu legalizovat svůj pobyt v ČR. Pokud za této situace žalobce žalovanému vytýká, že nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu nezbytném ke konkrétním okolnostem žalobcova případu, pak tuto námitku soud neshledává důvodnou, když žalobce ani konkrétně nespecifikuje, jaká zjištění byla žalovaným opomenuta za situace, kdy žalobce důvody podání své žádosti odůvodnil výše uvedeným způsobem.
15. Další žalobní námitkou bylo, že si žalovaný neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí dle § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád s tím, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují tvrzení žalobce uvedená v podané žádosti, pak by musel rozhodnout o udělení azylu, neboť žalobcem prezentované skutečnosti důvodně svědčí o tom, že v případě návratu do vlasti bude žalobce reálně ohrožen na svém životě z důvodu, že v Moldavské republice panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a pro civilní obyvatelstvo není bezpečno z důvodu ohrožení v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu a žalobce se proto reálně obává o svůj život. Žalobce však při této argumentaci zcela pomíjí, že jako jediné důvody své žádosti uvedl důvody ekonomické a snahu legalizovat si na území

ČR pobyt a výslovně uvedl, že kromě ekonomických problémů souvisejících s nízkou výší mezd, neměl ve své vlasti žádné problémy. Z tvrzení žalobce zcela jasně vyplynulo, že ve své vlasti ani jinde nebyl politicky, nábožensky ani jinak aktivní, nemá obavu z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině či zastávání určitých politických názorů, tedy i přes dané poučení nezmínil, že by byl jakýmkoliv způsobem ohrožen z azylově relevantních důvodů dle § 12 zákona o azylu či že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Skutečnost, že žalobci v jeho vlasti nehrozí jakékoli ohrožení, vyplývá i ze skutečnosti, že žalobci byl bez problémů vydán cestovní doklad, bylo mu v nedávné době umožněno do země přicestovat a bez problémů z ní i odcestovat. Skutečnosti, jimiž žalobce v žalobě odůvodňuje svoji žádost o mezinárodní ochranu, však v rámci správního řízení zazněly poprvé poté, co byl žalobce vyslechnut, a to prostřednictvím jeho právního zástupce v reakci na vyrozumění žalovaného o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí. Soud je tedy považuje za zcela účelové, míjející se s realitou popsanou žalobcem v rámci správního řízení, když žalobci nic nebránilo důvody poprvé zmíněné až prostřednictvím právního zástupce uvést již v rámci svých výpovědí. Je to přitom právě žalobce, kdo svými tvrzeními vymezuje rozsah skutečností, jimiž se žalovaný bude muset při posuzování jeho žádosti zabývat. Jelikož však žalobce neuvedl žádná azylově relevantní tvrzení, posoudil žalovaný, že je žádost žalobce zjevně nedůvodná a ten žádá o mezinárodní ochranu ryze z ekonomických důvodů. Rovněž jen stěží uvěřit, že by si žalobce ponechal takto zásadní skutečnosti pro sebe a nesdělil je přímo žalovanému v průběhu řízení o žádosti. Jak již soud zmínil výše, je přesvědčen, že nově vytvořený azylový příběh, jenž zároveň neobsahuje žádné individualizované skutečnosti, je vytvořený účelově. Podklady, jež si žalovaný pro účely posouzení žádosti žalobce soud považuje za zcela dostatečné reagující na důvody žádosti prezentované žalobcem v rámci jeho výpovědi.

16. Soud v této souvislosti považuje za vhodné poukázat na to, že obecně není žalovaný povinen žalobce poučovat do té míry, aby napovídal, jaká konkrétní tvrzení má ve své žádosti či posléze v rámci pohovoru nebo poskytnutí údajů tvrdit či aby dotvářel jeho azylový příběh. Rovněž není žalovaný povinen žalobce poučovat o rozsahu jeho tvrzení. Obecně vzato je to právě žalobce, kdo podal žádost o mezinárodní ochranu, a proto ví nejlépe, z jakého konkrétního důvodu tuto žádost podal, přičemž žalobce tento důvod při svých výpovědích zcela pregnantně označil.
17. Soud má z uvedených důvodů za to, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav věci dle § 3 správního řádu. Za tímto účelem provedl se žalobcem pohovor, při kterém mu umožnil sdělit všechny skutečnosti týkající se okolností jeho odchodu z vlasti, jeho života v zemi původu i v ČR a z důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Rovněž shromáždil zcela dostačující informace o politické, bezpečnostní situaci v Moldavsku, z nichž je mj. zřejmé, že v zemi jsou pracovní agentury i Informační centrum pro zaměstnání i další centra profesního poradenství, úřady práce, centra pro asistenci poradenství a asistenci v podnikání včetně nevládní organizace, dostupná je i podpora v nezaměstnanosti, v rámci podporující státní strategie je pamatováno na osoby ohrožené nepříznivou situací v Podněstří formou vnitřního přesídlení. Je třeba zmínit, že žalobce není osobou, jež by byla s ohledem na místo svého bydliště situací v Podněstří bezprostředně ohrožena v případě svého návratu. Kromě toho z podkladů vyplývá, že v případě potřeby je poskytována pomoc navrátilcům ze zahraničí, byť tyto osoby jsou na tom lépe než ty, které zůstaly, což potvrdil i žalobce ve své výpovědi, kdy uvedl, že v případě návratu by na tom byl dobře, neboť má (díky práci v ČR) našetřeno. Na základě zjištěných skutečností proto soud, stejně

jako žalovaný, dospěl k závěru, že důvodem, proč žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, byla výlučně snaha o legalizaci dalšího pobytu na území ČR za účelem zlepšení své ekonomické situace. Současně s tím bylo dle názoru soudu zcela nepochybně zjištěno, že žalobce vycestoval ze země původu pouze za účelem a vidinou lepší ekonomické situace v Evropě, v průběhu správního řízení nevyjádřil žádné obavy plynoucí ze situace ve vlasti.

18. K povaze mezinárodní ochrany soud také připomíná rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2019, č. j. 3 Azs 144/2018-24, ve kterém se uvádí: *„Je proto zřejmé, že žádost o azyl nechtěl stěžovatel využít jako prostředek k ukrytí před pronásledováním, ale chápal jej pouze jako způsob legalizace svého pobytu, aniž by mu v zemi původu brozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 26. 9. 2006, čj. 4 Azs 442/2005-43, vyslovil, že „institut azylu slouží lidem, kteří jsou v zemi původu pronásledováni ze zákonem stanovených důvodů (§ 12 zákona o azylu) a obecně není prostředkem pro řešení jakýchkoli problémů (ekonomických, osobních, rodinných) v zemi původu.“* Je třeba poznamenat, že k legalizaci pobytu na území ČR slouží primárně instituty dané zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, nikoli ty upravené zákonem o azylu.
19. Žalovaný proto postupoval správně, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Rovněž jsou z napadeného rozhodnutí patrné úvahy žalovaného, stejně jako důvody, které jej vedly k učiněným závěrům, a to vše na základě dostatečně zjištěného stavu věci. Rozhodnutí tudíž netrpí vadami spočívajícími v nepřezkoumatelnosti či nedostatečném odůvodnění.
20. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI.

Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 11. 6. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně